

Klageren er etnisk somali og muslim af trosretning fra [en by i] Galgaduud, Somalia. Klageren tilhører klanen [...]. Klageren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv. Klageren har som asylmotiv henvist til, at han frygter at blive slået ihjel af al-Shabaab, fordi han har unddraget sig at deltage i væbnede kampe for militsen. Han har til støtte herfor oplyst, at medlemmer af al-Shabaab henvendte sig på hans bopæl i [hans hjemby] i begyndelsen af 2014, mens han var på besøg hos sin moster, som boede på landet. De tog hans bror med og spurgte efter klageren. Al-Shabaab vendte tilbage dagen efter og også den efterfølgende dag og spurgte efter klager og truede med at slå ham ihjel, hvis de så ham. Samme dag besøgte en mand fra området ved navn [M] klagerens mor og fortalte, at han havde kæmpet for al-Shabaab sammen med klagerens bror og set broren blive dræbt af medlemmer af gruppen Ahlu Sunna. Da klageren et par timer senere vendte hjem til sin mor og hørte herom, forlod han bopælen og udrejste af Somalia. Udlændingestyrelsen meddelte [i foråret] 2016 klageren tidsbegrænset opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3, jf. daværende praksis, hvorefter udsendelse til det sydlige og centrale Somalia fandtes at udgøre en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3. Udlændingestyrelsen lagde særligt vægt på Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 28. juni 2011 i sagen Sufi og Elmi mod Storbritannien. Udlændingestyrelsen lagde således til grund, at klageren havde behov for beskyttelse henset til de generelle forhold i det sydlige og centrale Somalia på daværende tidspunkt. [I sommeren] 2019 har Udlændingestyrelsen truffet afgørelse om ikke at forlænge klagerens opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3. Flygtningenævnet kan ikke lægge klagerens forklaring om sine konflikter med al-Shabaab til grund. Flygtningenævnet har lagt vægt på, at klageren under asylsagens behandling har forklaret divergerende om, hvornår og hvor mange gange al-Shabaab opsøgte hans bopæl. Flygtningenævnet finder det endvidere usandsynligt, at der i den periode på omkring kun tre dage – hvor klageren ifølge sin forklaring var væk fra sit hjem for at besøge sin moster – var tre henvendelser fra al-Shabaab, der ved den første henvendelse tog broren med, hvorefter personen [M] tillige nåede at henvende sig og informere klagerens mor om, at broren havde været i kamp for al-Shabaab og var afgået ved døden, inden klageren vendte hjem. Nævnet lægger til grund, at klageren ikke er profileret i forhold til al-Shabaab. Flygtningenævnet lægger derfor endvidere til grund, at klageren udrejste som følge af de generelle forhold i Somalia på det pågældende tidspunkt. Flygtningenævnet skal herefter vurdere, om der på nuværende tidspunkt er anledning til at antage, at de generelle forhold i det sydlige og centrale Somalia, hvor klageren kommer fra, er sådanne, at en tilbagesendelse af klageren til Somalia vil udgøre en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser. Flygtningenævnet finder efter de foreliggende baggrundsoplysninger, at situationen i Galgaduud, hvor ansøgeren kommer fra, er ændret således, at ikke enhver ved sin blotte tilstedeværelse vil være i risiko for overgreb i strid med EMRK artikel 3. Flygtningenævnet har lagt vægt på, at AMISOM efter de foreliggende baggrundsoplysninger siden marts 2014 de facto har haft kontrollen i området. Forholdene i området er – selvom de fortsat er skrøbelige og uforudsigelige – forbedrede, og ændringerne findes ikke at være af helt midlertidig karakter. Efter en samlet vurdering af baggrundsoplysningerne finder Flygtningenævnet, at situationen er af en sådan karakter, at en udsendelse af klageren til Galgaduud ikke længere udgør en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser. Flygtningenævnet bemærker, at en midlertidig opholdstilladelse meddelt i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3, med henblik på midlertidigt ophold ikke vil skulle forlænges, såfremt de forhold, der førte til tildeling af beskyttelsen, ikke længere kan begrunde beskyttelse. Beskyttelsen mod inddragelse i udlændingelovens § 26, stk. 1, finder ikke anvendelse ved afgørelsen af spørgsmålet om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3. I henhold til Den Europæiske

Menneskerettighedskonventionens artikel 8, stk. 1, har enhver imidlertid ret til respekt for blandt andet sit privat- og familieliv. Ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder, jf. artikel 8, stk. 2. Det følger af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, at indgreb i udlændingens privat- og familieliv skal stå i rimeligt forhold til de formål, indgrebet skal varetage. Det fremgår af afgørelser fra domstolen, at der ved proportionalitetsvurderingen foretages en afvejning af en række forhold, herunder udlændingens tilknytning til opholdslandet, varigheden af opholdet i dette land, alderen på indrejsetidspunktet, familieforhold i opholdslandet, sproglige forhold og øvrige tilknytningsfaktorer, herunder arbejde og uddannelse. I afvejningen indgår endvidere tilknytningen til oprindelseslandet, så som opvæksten og bopælstiden i oprindelseslandet, sproglig og kulturel tilknytning hertil, familiemedlemmer i oprindelseslandet samt uddannelses- og værnepligtsforhold. Ud over EMRK indeholder også andre konventioner, blandt andet FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder, bestemmelser, der kan have betydning for, om Danmark som følge af internationale forpligtelser er afskåret fra at nægte klageren fortsat ophold i Danmark. Det er oplyst om klageren, at han er født i 1989 og har boet i Galgaduud regionen i Somalia frem til sin udrejse. Han indrejste i Danmark i maj 2015. Han taler somalisk. Han bestået Prøve i Dansk 2. Han har ikke familie i Danmark, bortset fra tre fjerne slægtninge på sin mors side. Han har blandt andet en mor, en moster og en fætter i Somalia. Han har alene haft fuldtidsarbejde i Danmark siden august 2018. Klageren har oplyst, at han har ondt i nyrerne og leveren og kan have problemer med at holde på vandet, men at han ikke modtager medicin. Han er diagnosticeret med kronisk Hepatitis B. Derudover har han ikke helbredsproblemer. Flygtningenævnet finder, at der foreligger et legitimt eller anerkendelsesværdigt formål, jf. EMRK artikel 8, stk. 2, der kan begrunde indgreb i de ved EMRK artikel 8, stk. 1, beskyttede rettigheder. Da klageren er meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3, er opholdstilladelsen givet med henblik på midlertidigt ophold. Klager har således siden meddelelsen af opholdstilladelsen [i foråret] 2016 været bekendt med dennes midlertidige karakter. Flygtningenævnet finder på denne baggrund og efter en samlet vurdering, herunder en konkret afvejning af klagerens tilknytning til henholdsvis Danmark og Somalia over for Danmarks interesse i varetagelsen af et legitimt eller anerkendelsesværdigt formål, at en nægtelse af forlængelse af klagerens opholdstilladelse ikke vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder retten til privat- eller familieliv, jf. EMRK artikel 8. Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.